

Svar:

Det er et væsentligt formål med det regelsæt, der søges tilvejebragt, at VVM-reglerne i samspil med reglerne om planlægning og miljøgodkendelse bliver så smidige og ubureaukratiske som muligt.

Hvad angår sagsbehandlingstiden skal jeg dog gøre opmærksom på, at VVM-reglerne kræver, at offentligheden bliver inddraget, og at en forsvarelig inddragelse af offentligheden under alle omstændigheder forudsætter, at der er en rimelig tid til processen.

Planlovens offentlighedsprocedurer i forbindelse med regionplantillæg er efter min vurdering velegnede til formålet. De er en del af de gældende VVM-regler, og der foreslås ikke nogen ændringer heri.

Efter lovforslaget skal VVM-vurderingen i de tilfælde, hvor der ikke kræves miljøgodkendelse eller lignende, suppleres af en VVM-tilladelse. Men afgørelsen herom kan træffes samtidig med, at amtsrådet tager endelig stilling til forslaget til regionplantillæg, og den behøver derfor ikke at forlænge processen.

Jeg kan således ikke give tilsagn om, at VVM-sagernes behandlingstid forkortes i forhold til det nuværende niveau, men de nye regler i lovforslaget om VVM-tilladelser og øget information af offentligheden vil efter min vurdering ikke betyde, at sagsbehandlingstiden forlænges.

Spørgsmål 12:

Vil ministeren sikre, at Naturklagenævnet tilføres ekstra ressourcer til behandling af det stigende antal sager?

Svar:

Naturklagenævnet har i de seneste år haft en stigning både i antallet af sagsområder og i antallet af klagesager inden for de enkelte sagsområder. Nævnet har derfor i 1999 fået øget sit budget.

De ændrede VVM-regler vil betyde, at amterne skal behandle et større antal VVM-sager, og der må som følge af både det større sagsantal og den øgede information af offentligheden forventes en stigning i antallet af klagesager på dette område.

Miljø- og Energiministeriet vil derfor følge udviklingen i nævnets sagsbehandlingstider med henblik på eventuelle nødvendige justeringer af nævnets budget.

Spørgsmål 25:

Kan ministeren bekræfte, at husdyrbrug, der tilfører max. 170 kg N/ha i form af husdyrgødning, opfylder nitratdirektivets bestemmelser, hvis de vel at mærke samtidig råder over det nødvendige udbringningsareal?

Svar:

For det første skal det bemærkes, at nitratdirektivet indeholder krav om gennemførelse af en række foranstaltninger til imødegåelse af nitratforurening fra såvel opbevaring som anvendelse af husdyrgødning og anden kvælstofholdig gødning. De påkrævede foranstaltninger er nærmere beskrevet i direktivets bilag og omfatter udover bestemmelsen om en maksimal tilførsel på 170 kg N pr. ha pr. år («harmonireglen») også regler om opbevaringskapacitet, udbringningstidspunkter, gødningstilførsel med hensyntagen til lokale forhold og afgrødernes kvælstofbehov (gødningsregnskaber) m.m.

Dertil kommer, at der på trods af generelle regler om udbringning af husdyrgødning kan være behov for yderligere beskyttelse mod nitratforurening, fordi der som følge af lokale forhold, primært de hydrogeologiske forhold, er områder i Danmark, hvor de generelle regler ikke sikrer opfyldelsen af direktivets målsætning. En overholdelse af harmonireglen er således ikke tilstrækkelig til overholdelse af direktivet.

Den danske implementering af nitratdirektivet er derfor som udgangspunkt gennemført via en række generelle regler. De generelle regler er suppleret med en regionaliseret indsats, som omhandler de regionale foranstaltninger og herunder en række af Drikkevandsudvalgets anbefalinger, som blev vedtaget ved lov nr. 479 af 1. juli 1998, og som omhandler kravene til planlægningen og procedurerne for amternes fremtidige beskyttelse af drikkevandsressourcerne. Med VVM- og miljøgodkendelses-instrumentet er der så den sidste garanti for, at myndighederne kan skride ind over for de ganske få tilfælde, hvor der er behov for en yderligere beskyttelse af vandmiljøet m.m.